

Újrahasznosítás

Burai Péter biztonsági övekből csinál táskát. A Reborn kivételes dizájntermék: nem csak újrahasznosított, elegáns is.

Berei Dániel írása, képek: [Reborn - szmo.hu](http://Reborn-szmo.hu)

“Egy üzleti tárgyalásra nem mész el egy molinóból készült táskával, mert nem elegáns. Nem sokan vesznek meg egy táskát csupán amiatt, mert újrahasznosított. Ahhoz szépnek is kell lennie”

- szögezi le Burai Péter, mikor az alapanyagválasztásáról kérdezem az Üllői úti műhelyében. A szűk, kissé túlfűtött helyiségben körülvesznek minket az izgalmasabbnál izgalmasabb anyagok, én pedig csak kapkodom a fejem jobbra-balra, hogy mi mindenképp készülhet táskából.

Honnan szerzett ejtőernyőt? Mire használja a 70 darab SAAB kormánylégszékot, ami a sarokban hever? Milyen elektronikai eszközöket szerelt szét azért, hogy mágneseket szerezzen a táskáiba? Ilyen kérdések merülnek fel bennem, miközben mesél, a beszélgetés végére pedig azon kapom magam, hogy

imádom, amit csinál.

Burai Péter táskáinak ugyanis a biztonsági öv szolgál legfőbb alapanyagául.

A többnyire fekete, fényes, strapabíró anyag a kocsikkal együtt megy a bontóba, senki nem foglalkozik az újrahasznosításával. Pedig az anyag szinte el sem használódik, a hátsókat soha, senki nem köti be, az elsőket sem sokszor, arról nem is beszélve, hogy a több méteres szalagnak csak töredékét húzzuk ki a dobból élete során. A legnagyobb része még napfényt sem lát.

A csíkokat egymás alá helyezi, azaz “táblásítja”, így egy kisebb neszesszerhez elég akár másfél méter öv, de egy komolyabb táskához akár 12-16 méter övet is felhasznál. Különböző modelleket gyárt, férfi és női típusokat, például egy-egy elütő színű csíkkal vagy hasonló izgalmas megoldással. Mostani kollekciójában sokféle modell szerepel, de aki egyedi táskát szeretne, kaphat személyre szóló extrákat is. Még. Burai Péternek és társának, Takács Zsoltnak ugyanis nagy szabású tervei vannak.

Fűtésesövön lógnak az övek

Péter egy korábbi vállalkozásával külföldre akart menni, de az nem jött össze, ezért vágott bele a táskakészítésbe. Mindig motiválta, hogy olyan anyagokból teremtsen értéket, amik mások számára értéktelenek. A Rebornnak még az ötlete sem volt meg, mikor már több fotelt,

széket hasznosított újra. Amikor körbenézek, észreveszem, hogy a műhelyben sincs két egyforma szék vagy lámpa - mindet innen-onnan mentette meg.

Nem végzett dizájniskolát, csak egyszerűen érdekelte a világ. Egyszer Ausztriában látott egy molinóból készült, de nagyon drága táskát, és azt gondolta: "Ezt sokkal jobban is meg tudom csinálni." Az első táskák molinókból készültek, de egy fontos dologban különbözött a többi, újrahasznosítás témakörben születő dizájn terméktől. Péter azt szeretne volna elérni, hogy ne csak a váz legyen "reborn", hanem az utolsó elemig minden.

„Az első időkben a biztonsági övet csak táskapántnak, vállpántnak használtuk. Egyre több autóbontóval vettük fel a kapcsolatot, és egyre több és több övet gyűjtöttünk össze. Természetesen először alaposan ki kellett tisztítani a roncsokból származó biztonsági öveket, ez az otthoni mosógéppel legalább háromszori mosást jelentett, a lakásunk minden fűtőcsövét száradó biztonsági övek díszítették. Az így összegyűlt és kitisztított biztonsági övek egyre nagyobb és nagyobb kupacban álltak a lakásban. Ekkor merült fel annak az ötlete, hogy varrjunk össze hosszában öveket, és a táblásításból kapott anyagból készítsünk táskát.” - meséli Péter

Próbából csinált három táskát és azokat kivitte egy vásárra. Amikor kettőből hármat rögtön elvittek, tudta, hogy van benne jövő, plusz kiderítette azt is, hogy ezzel az anyaggal nem dolgozott még más.

“Ügyesek ezek a színes, molinóból készülő táskák, de egy üzleti tárgyalásra nem mész el velük. A biztonsági övből készült táskák elegánsak is. Számomra fontos, hogy minden része újrahasznosított legyen, de közben az is, hogy ne az büvölje el, hogy újrahasznosított, hanem hogy szép” - fejt ki Péter, mi a különbség újrahasznosított és újrahasznosított között. Én pedig nézem a táskáit és bólogatok.

Légzsák, ejtőernyő, hőlégballon

“A minden elem újrahasznosított” megfogalmazás nem igaz, hiszen jól működő, strapabíró cipzárt "lomizni" nem lehet. De jól tükrözi az erre való törekvést az a több száz mágnes, ami a varrógép mellett sorakozik. A táskák zárására használt elemeket egy elektronikai üzlet által kidobott alkatrészekből szerelte ki.

“Rendszeresen járok egy roncstelepre, ahol találtam négyszáz, bezúzás előtt álló elektronikus alkatrészt. Ezekkel rögzítik a boltokban a mobilokat a pulthoz. Kértem, adják nekem, mert én tudok vele mit kezdeni. Kiszereztem belőle a mágneseket, és violá” - dicsekedik a leleményességével, én pedig ezzel a lendülettel le is teszem a mágneseket. Jobban is teszem, hiszen olyan erősek, hogy még komolyabb bajom esik.

A biztonsági övön és a mágneseken kívül rengeteg izgalmas alapanyag hever a polcokon. A sarokban van például 70 darab SAAB kormánylégzsák, amiből majd zseb készül a táskáiba. Ez brutál erős, mégis vékony anyag, éppen alkalmas arra, amire Péter szánja. Ilyen cucc a hőlégballon ponyvája is: ezt a köbméternyi anyagot egy raktárban kellett felvagdosnia, hogy egyáltalán el tudja hozni a műhelyébe.

Megszokott anyag a molinó és az épületháló is.

Ezek beszerzéséhez reklámügynökségekkel kell jóban lenni. Péter törekszik is erre, hónapokig izgatottan várta például a Corvin negyedben felszerelt Sin City reklám lebontását is, sajnos ezt nem kapta meg végül.

“Pedig lehattél volna a férfi, aki táskát csinált Jessica Alba szájából” - jegyzem meg. A felsoroltakon kívül használ még biciklibelsőt, ejtőernyőt, de készített mér tűzoltótömlőből neszeszert. Amikor megemlítem neki, hogy ezek szerint minden alapanyagot ingyen szerez be, látom, hogy szeretne tiszta vizet önteni a pohárba.

“Ez nagyrészt így van. Ez alapján azt is mondhatnád, hogy ez a világ legnagyobb üzlete, hiszen mindent ingyen szerezek be, a táskát meg pénzért adom. De ez nem teljesen van így: a rengeteg biztonsági övet mosatni, szabatni, varratni kell. Arról nem is beszélve, hogy ha kiszámolnánk, hogy mennyi munkaórába került ezeknek az anyagoknak a felderítése és beszerzése, már nagyon távol lenne az ingyentől.”

Ha mindent egyedül csinálsz, az maga alá temet

A vállalkozásnak ő az ötletgazdája, az arca, ő árulja a táskákat a WAMP-on, ő menedzseli a céget, de már a kezdésnél összeszedett egy ütőképes csapatot grafíkussal, marketingessel, fotóssal. Ők egyébként mind Péter barátai, akik a munkájuk mellett, csupa lelkesedésből segítenek neki. Tervezik az arculatot és a logót, készítik a termékfotókat, szervezik a marketinget.

Péter a tervezéssel szeret foglalkozni. Kitalálja milyen anyagokkal, milyen táskákat és főleg hogyan készítenek majd el, de sokszor támaszkodik lelkes szakértői csapatára. Persze ennél sokkal messzebbre menő tervei vannak Péternek, ha beindul a táskabiznisz (és erre 2016-ban egészen jó esély mutatkozik), akkor mindannyiukat szeretné foglalkoztatni, hogy nekik pénzügyileg is megérje.

Van egy barátja, Takács Zsolt, aki mióta látott fantáziát a cégben, a barát mellett üzlettárs is lett. Ő a gazdasági háttér megteremtésével egészíti ki a nagy Reborn-puzzlet egy egész képpé. Befektetőként is jelen van, pályázatokat keres, és a többi.

Az eladott táskák számán kívül Péternek a legnagyobb elismerés az volt, hogy **egy neves magyar divattervező is vásárolt tőle, sőt, felajánlotta a segítségét a továbbiakhoz.**

“Nagyon sok egyszemélyes dizájner vállalkozás ott vérzik el, hogy mindent egyedül akarnak csinálni. Nem érthetsz egyszerre a táskákhoz, a marketinghez, a fotózáshoz, grafikához, a varráshoz” - meséli és láthatóan büszke arra, hogy az eddigi és az esetleges még nagyobb sikereinek egyik kulcsa, hogy minden feladatot a kezdetektől olyanhoz delegál, aki ért hozzá és van kedve segíteni. “Ha ilyen - ugyan újrahasznosított, de minőségi - anyagokat használsz, muszáj szakemberekkel dolgoznod, hogy a végtermék is minőségi legyen.” A rövidtávú tervek között az szerepel, hogy létrehozzanak egy webshopot és külföldre terjeszkedjenek. A vállalkozás alapjai ehhez megvannak, van üzleti tervük és sok-sok új táskaötletük is. Ha viszont nagyon beindul majd az üzlet, akkor újabb kihívások kerülnek majd elő, például az alapanyagok beszerzése. Amúgy erre is vannak már terveik.